

DEBRECZENI HIRLAP

Előfizetési árak: Egész évre 10 frt., félévre 5 frt. negyedévre 2 frt. 50 kr., egy hére 1 frt.
Megjelenik mindennap, vasárnap kivételével.

Felelős szerkesztő:
Rudnyánszky Gyula.
Kiadó tulajdonos:
Kutasi Imre.

Szerkesztőség: Nagy-Hatvan-utca 1564. sz. Dr. Druóczky László
Kiadóhivatal: Nagytemplom-tér. 318. sz. Sz. Nagy Károly háza
Hirdetések a legnépszerűbb kiadványok mellett vétetnek fel
Egyes szám 4 kr.

Az ország ünnepe.

Budapest, június 6.

Zászlók lobogása, ünneplő tömegek zengő hozsánája fogadta ma délután a királyt Magyarországi fővárosában.

Rengőteljes néphadak, a lelkes magyar nemzet százazrei tolongtak az utcákon, a merre a király és az őt kísérő ünnepi díszmenet elvonult.

Nem célozom ezúttal Budapest ragyogását elemeire szétbontani; sem a fölciczomázott főváros külső képének fogatékosságára nem akarom odaterelni a közfigyelmet. Mert bármily nagy legyen is a koronázás 25-ödik évfordulójának ünnepén a külsőség harmóniájába vegyülő disszonánzia: az az egy kétségtelen és tisztán látható, hogy a magyar nemzet ma délután a szeretet és hűség magasztos érzésétől túlaradó szívvel, őszinte lelkesedéssel üdvözölte királyát. És a szeretetnek és hűségnek ez az impozáns nyilvánulása égi fényességgel árasztotta el a főváros panorámájának minden árnyékos pontját és a mai nappal kezdődött jubilearis emléknapot valóban nemzeti ünneppé avatta.

A király, hű magyarjaitól kísérve, midőn bevonult ős Budavárába, fejedelmi palotája ablakaiból végig nézvé az örömnep díszében pompázó fővárosra és az óriási népkolosszusok hullámzó folyamain, könnyes szemekkel gyönyörködhetett a fölséges látványban és buzgó imában adhatott hálát a gondviselésnek, hogy ő a magyar nemzet koronás királya.

Mert nincs a világon még egy fejedelem, a kinek koronájában oly drága igazgyöngyök ragyognának, mint a melynek szent István koronáját I. Ferencz József ő felsége fején megbecsülhetetlen talizmánvá varázsolják. — Ezek a drága-gyöngyök: a magyar nemzet hűségének, szeretetének és törhetetlen ragaszkodásának nemes érzelmei. Ily vagyonnal a föld egyetlen fejedelme sem dicsekedhetik. A muszka czár, a hatalmas német birodalom oligarchája, a fényes porta padisája s mind-mind a többi uralkodók szegények a magyar királyhoz képest: mert a magyar nemzet szereti legjobban koronás királyát.

Látni fogják ezt a nemzeti ünnepekre idesereglett külföldi diplomaták is, az idegen államok nagykövetei, képviselői és bizonyára elálmélkodnak majd, hogy Magyarországon a királyt nem kell páncélba öltöztetni, nem kell éles fegyverű, élet-halálharcra kész örökös gárdával körülvenni: itt a nép szíve, szeretete a legerősebb védő bástyája a király életének.

E részben a magyar nemzet páratlanul áll a világ összes nemzetei közt. A magyar nemzet a föld legalkotmányosabb és legkirálypártibb népe. Nálunk még a forradalmak zúgó viharai közt sem jelent meg a köztársasági eszme. Még 1849-ben is, mikor a debreczeni nemzetgyűlés a királyt trónjától megfosztotta, nem gondolt a nemzet arra, hogy Magyarországot köztársasággá tegye s dicső szabadság-

harcunk bukásának egyéb szerencsétlenségeken felül tán éppen az volt egyik siettető oka, hogy a nemzet féltette a királyságot és aggódott a köztársasági forma alkalmazása miatt.

Négy napig fognak most tartani a koronázás emlékének szentelt ünnepeket. A főváros utcáin elképzelhetetlen tömegekben zsibong a nép. De mindazok a milliói a magyar nemzetnek, a kik az ország minden részében együtt éreznek hazánk fővárosával, a távolban éppoly őszintén és lelkesen ünneplik a magyar királyt és minden zászlódisznét, minden diadalkapunál, minden fáklyafüstnél és kivilágítási káprázatnál becsesebb tanúsága a jubiláris örömnepnek az, hogy Magyarország fejedelmi trónja a lefolyt huszonöt év alatt teljesen megszilárdult és ma a nemzet és királya közt a szeretet kapcsai oly erősek, hogy boldog békében, termékeny alkotmányossága alapján Magyarország új ezerévre nagygyá lehet.

(R. Gy.)

— **Kitüntetések a koronázási jubileum alkalmából.** A hivatalos lap vasárnapi száma már közölni kezdi azokat névsorát, a kik a koronázási jubileum alkalmából ő Felségétől kitüntetését nyertek. Gr. Szapáry Gyula miniszterelnök a Szent István rend nagy keresztjét nyerte. Vasza K. Kolos hercegprímás és Samassa A. egri érsek, ugyan e nagy keresztet nyerték, míg Vancsa A. érsek a Lipót rend nagy keresztjét. Rath K. a főváros főpolgármestere a Lajos rend közép keresztjét kapta, melylyel több kiváló magas állású bíró lett kitüntetve. Kun Bertalan a tiszáninneri ev. ref. püspök szintén

Majd beszélék a királylyal.

A községben ha baja esett valakinek, ha behajtották ennek vagy amannak tilosba tévedt jószágát, ha a szerelmes szegény legénytől megtagadta a lánya kezét a módos gazda, ha az özvegy katonasor alól akarta kiváltani kenyérkereső édes fiát, csak Tarczali Nagy András-hoz fordult vigasztalásért, jó tanácsért, meg a közbenjárásért.

Mert haj! nagy ember volt Tarczali Nagy András, nemcsak Enyiczken, ahol lakott, hanem egész Torna-vármegyében.

Nem is olyan régen váltott jogot a hirnév-re; néhány éve csak, hogy a kéréssel, panaszszal eléje járulónak azt mondogatja:

— Eligazítjuk ezt a sort. Majd beszélék a királylyal.

Ha valaki azt kérdezné, hogy mi jusson beszélhet Tarczali Nagy András a királylyal, forduljon bátorsággal az enyiczkei jegyzőhöz, a ki szóról-szóra azt fogja neki elmondani, a mit nekem elmondott s a mit most én megírok.

*

Néhány éve csak, hogy huszárok, gyalogosok, tűzerek, meg a többi fajta katonaság nagy hadijátékot tartottak Kassa városának hegyekkel, erdőséggel ékesített vidékén. Hajnaltól napestig tartott a hadakozás. A vágató lovasok nyomán keletkezett porfelhő ölelte a füstfelhővel, a melyet ágyuknak, fegyvereknek torkából kergetett kifelé a löpor. A fegyverekről, sisakokról vissza-

A DEBRECZENI HIRLAP TÁRCZÁJA.

Nemzeti ünnep.

— 1892. június 8. —

Készül a nemzet boldog vigadásra,
Nagy ünnep leszen: Magyarország násza;
Órom a királynak, áldás a népnek:
Fejükön a nász ezüst koszorúja,
Régi hűségre fölesküdni újra
Frigykötésük oltárához lépnek.

Mikor az esküt először letették:
Temető földjét maggal bevetették.
S a temető földje kivirult szépen:
Szent sirok halmán, hited ősz bizalmán,
A kötetést apáid lelke sugallván,
Aratásra zengsz hozsánát, népem!

Hitted e gyászban, a nagy idők romján,
Szemed könnyében ég s föld összefolyván,
Hitted-e, hogy lesz örömben bőséged?
S hogy a ki rajtad a sebet ejtette:
Balsamot annak keze rak sebedre
S az veszi el tőled az inséget?

Isteni áldással nagy csoda történt:
Mit ki nem vihattál, megadta önként
Győzve legyőzött jószágos királyod.
S ime a pusztá tavaszra kiszépült,
A romok halmán új templomod épült
És joggá nőtt zsenge szabadságod!

Mind, a mit régen álmodtál, fölébredt
S hitben, erőben valósággá érett:
Ős ezimeredet angyalok hordozzák . . .
Borulj le népem! és buzdulj imára:
Legyen áldott a magyarok királya
S boldog békét lásson Magyarország!

Legyen az ujkor születése ünnep,
Megkoszoruzván emléke szívünket!
Szent koronánk fénye messze ragyogjon,
S a hol hős harcok máglyái égtek,
Ott égi lángja az ősi erénynek
Munka s törvény tűzhelyén lobogjon!

Légy üdvöz ünnep, koronázás napja!
Isten szemének sugaratói kapja
Ragyogásod a fényt, öröm emléke!
S te magyar nemzet, a koszorús nászból,
Nagy múlt szirtjén fakadt csodaforrásból
Friss erőt nyerd sok új dicsőségre!

Rudnyánszky Gyula.

A király megérkezéséről és bevonulásáról a 4. oldalon részletes távirati tudósítások.

ilyen keresztet kapott. Br. D ö r y bihari főispán titkos tanácsos lett. stb. Teljesen valószínű, hogy a kitüntetések még nem értek véget.

— **Magyar királyi udvartartás.** A koronázási jubileumi ünnepeket hetekkel megelőzőleg félig-meddig hivatalosan terjesztették a hirt, hogy a jubileumkor fogják végre negyedszázados késés után megvetni az eddig csak a költségvetésben szereplő, de tényleg nem létező magyar királyi udvartartás alapját. A képviselőházban a kormány kijelentette, hogy habár külön magyar udvartartás nem is lesz, de legalább azt tervezik, hogy a király ittlétekor a budavári fejedelmi udvartartás némi magyaros jelleget nyerjen s a magyar udvari méltóságok, a kik tényleg ki vannak nevezve, de tisztókat az osztrák udvari méltóságok végzik el, ünnepies alkalmakkor többé ne mellőztessenek. Lesz-e valami ezekből az ígéretekben? Kitzük-e a magyar királyi palotára nemzeti királyaink régi czimerét s régi színeit, mellőzve a nálunk idegen osztrák czimert és színeket? A Schlosshauptmann helyett magyar várkapitányt s magyar udvari személyzetet és eselést kap-e a királyi udvar, ki tudná azt ma még egyébként mondani — jámbor óhaj-tásnál.

— **Tíz év.** Most van tíz esztendeje annak, hogy Kállay Béni mint közös pénzügyminiszter, mint új közönséget kezébe vette az okkupált tartományok kormányzatát. Több kormányparti lap vasárnap ebből az alkalomból dicsőítő himnuszo-
kat zengett Kállay működéséről s oly ragyogó szí-
nekkel írja le a mi pénzünkön megszállott, a mi
pénzünkön megszállyva tartott, a mi pénzünkön
közgazdaságilag fejlesztett országok virágzását, a
bosnyák szilvafaerdők s a hercegovinai rizs
termőföldök s olajfa hegyek népeinek boldogsá-
gát a Kállay kormányzat alatt, hogy kíváncsiak
vagyunk, mit gondolt ezeket olvasva Szapáry?

Jó öreg emberek.

A realizmus századának utolsó tizedévé-
ben, mikor a hegyek ormaira s a fellegek
kárpitjára van fölírva ez a szó: tagadom,
mikor már alig él lelkünkben valami a pénz
mindenható fogalmán kívül, a mit imádunk,
mikor végnapjait éli a poézis s az ihlet lán-
gyelvét sárba tiporja a mocskos csizmatalp —
egy pillanatra közénk szállott a Mindenható.

Valaki szájára vette az Isten nevét és
szelid szemrehányással mondta el a fiainak,
hogy hálátlanok a legjobbhoz, a legszentebbhez,
többször kellene hogy föhézzenek az Égre,

verődött a tüzes napsugár s csak nagy időköz-
ben lobogtatta meg esztendő gyerekek erejű szél
a katonavezérek kalpagján a fehér tollat.

A főhadisátorhoz legközelebb a Tarczali-
Nagy András háza állott s a háza révén érte a
nagy tisztesség, a legnagyobb, a mely magyar
embert érhet.

Amikor nyolczat ütött az enyiczki templom
tornyán az óra, a hadakozó felek megkötötték
egy éjjelre a békét. Hevenyészett sátoraikba vo-
nultak a katonák, a vezérek pedig lóháton igye-
keztek Kassára, éjjeli szállásra.

Ha akarták volna, sem kerülhették el a
Tarczali-Nagy András házat, de meg magát Tar-
cali-Nagy Andrást sem, a ki a kisajtóba állt,
hogy megcsodálja a sok fényes uniformist s a
nagy urakra ráköszöntse az „Adj Isten jó
estét.”

De csaknem elállt a lélekzete, a mikor a
köszöntésére az aransujtásos főkatonák leszáll-
tak a lovaikról s közülök az egyik e szavakkal
fordult hozzá:

— Jó atyafi! Volna-e egy ital víz?

A barátságos szó visszahajtotta Tarczali-
Nagy András szívébe a bátorságot s a kalapját
leemelve, katonásan összecsapta a bokáit.

— Vóna akár ezer itczével is. De nem
ajánlom az uraknak; megártana az egészségök-
nek. Hanem ha a hajlékomba kerülnének, a mi
hogy egy részről nagy tisztesség volna reám,
másrésztől meg hasznos volna az uraknak, mert
hogy jégbehűtött tejjel szolgálhatnék.

A vezérek összenéztek, de még csak gon-
dolkozásra sem volt idejük, mert az egyik, a ki,

többit kellene, hogy gondoljanak a menyben
lakóra, ha igazán méltóak akarnak lenni ke-
gyességére.

Nem pap volt ez a valaki, hanem egy
közülünk való polgár Debreczen
városában, fő-főpolgár a kalvinisták met-
ropolisában. Szakállas ősz embereknek adott
leczkét az isteni tudományból, melyet már alig
ért valaki s megkönyebbülve lélegzett föl,
mikor a sok magába szállott vén ember meg-
ígérte, hogy ezután jobb gyermeke lesz a
mindenek atyjának, többször meglátogatja tor-
nyos házában s káromkodás helyett imádkozni
is fog ezután egyszer-egyszer.

Valami vallásos, komoly hangulat leng át
a profán ember lelkén, ha Debreczen
polgármesterének jószágos sza-
vain eltűnődik. — Egy pillanatra, ha
magunkba szállunk, mindnyájunknak át kell
hogy érezzük a szemrehányás igazságát s nem
szabad kicsinyléssel szótlanunk arról az ember-
ről, akinek ma feltűnik az a mi fogalmaink
szerint természetes dolog, hogy az emberek
elkerülik a templomot.

A gondatlan gyermeknek, kinek sokkal
rövidebb esze van annál, mintsem jövőjének
titkaiba láthatna, könnyebb a lelke, ha elcsava-
rog az iskola mellett anélkül, hogy benyitná az
ajtót, az ember pedig koldusokra és öreg ko-
fákra bizza az ekléziáját s némelyik át se lépi
a templom küszöbét máskor, csak az esküvéje
napján.

Öreg anyáink és apáink mesélnek még
arról, hogy hajdanában vasárnap templomba
ment a család s a diákok kórusával a vice-
ispán és a szolgabíró együtt énekelték Dávid
király zsoltárait. Az öreg papok s fiatal légá-
tusok prédikációján sirva fakadt a gyülekezet,
nagyanyám a csipkés keszkenőjét eláztatta
könyvet s a tiszteletes urnak még a méltóságos
ur is előre köszönt az utcán.

Régen volt és szebb volt ez az idő, mint
a mai. Az öregek egyszerűsége és vallásossága
eltűnt. A mai nemzedék már csak a katekiz-
musból ismeri az istent s nagy bajában eszébe
se jut már az, aki az öregeinket megvigasztalta.
Nagyon elgondolkozhatott ezen a debreczeni fő-
fő polgár, mikor rászánta magát arra, hogy a
maga ötvenezer fiának elmondja, ami a szívet
nyomja. El is mondta.

Hogy mit akart elérni ezzel, azt voltaké-
pen nem lehet tudni ilyen messziről s az újsá-
gok se magyarázzák meg. Naiv embernek
nevezik az öreg urat s megmosolyogják a jó
szándékát.

ugy látszott, a legelső volt közöttük, csak intett
egyszer a kezével s erre az egy intésre csönde-
sen bevonultak a Tarczali-Nagy András házába.

A parádés szobába vezette őket a gazda.
Az asszony hamarosan abroszt terített a zöldre
mázolt asztalra s hozott tejet hat köcsöggel.

Itták is, meg dicsérték is a tejet a vendégek
Tarczali Nagy András öröme, a ki oda szolt az
ő álmélkodó feleségének:

— Ne spórolj asszony, hanem hozd azt
a másik hat köcsögöt a jégveremből.

Az asszony sarkon fordult; az ezüst kar-
dos vitézek közül pedig az egyik, a kinek két
babérlevél ékeskedett a paroliján, Tarczali Nagy
Andráshoz fordult.

— Van-e fia?

— Három is. Az egyik Bécsben, a másik
Ungváron, a harmadik meg Boszniában szolgálja
a királyt. Jó sorban van mind a három. A leg-
idősebb két hete kapta meg a harmadik csilla-
got. Tán ismerik is az urak?

A kérdező de szerette volna rámondani,
hogy ismeri. Nem tehetette. Nem hazudott az még
életében soha! hát inkább hallgatott.

Tarczali Istvánnak a rövid hallgatását be-
szédre váltotta a kíváncsiság.

— Hát az urak hová valók volnának? Jár-e
arra eső? Mert bizony ezen a vidéken nagyon
soványan jut.

A társaság másik tagja adta meg a kér-
désre a választ; de csak úgy kerülgetve. Nem
értette azt meg Tarczali Nagy András az ő pa-
raszt eszével.

Mikor elfogyott a másik hat köcsöggel is,

— Nem is lesz ennek eredménye semmi
— így gondolkoznak azok, akik elolvasták a
fukar szavu referátát. A jó czivisek eljárnak a
templomba egy-két hétig, míg emlékükből ma-
rad az intés, hanem azután minden a régiben.
Nem kell ma már az embereknek templom és
prédikáció.

— Messiásnak kissé elkésett az öreg ur,
— gunyolódnak mások — vége van már az
ó-kornak. Ma már a civilizáció, a fölvilágoso-
dás apostolai hódítanak és nem a pap.

Valami igazuk van is. Ma már egy jó
öreg ember kifakadása keveset változtat az
állapotokon. Ha már így indultunk, ha belénk
oltotta az idő, vagy a levegő, vagy a közöny,
vagy akármi azt, hogy a templom és a pap
egy szükségtelen jó a nyakunkon, ugyezen vajmi
keveset változtat az, ha a homokos város egy
jó embere lehord a rossz magaviseletünkért,
szeliden, csendesesen, mint hajdan a tanítónk.

En azt hiszem, hogy nem is akart Debre-
czen polgármestere Messiásként fölépni s
teljesen tisztában volt azzal, hogy nem számít-
hat valami nagy eredményekre ma, ha a teg-
napról beszél. Nem is ezt akarta, hanem el-
mondta azt, ami egyszerű, jó lelkének fájt s
mivel megkönnyítette keserűséggel telített szívet.

Valami eredménye mégis van föllépésének.
A kik elgondolkoznak szavainak igazságán itt,
vagy a messzeség egy-egy másik pontján, szép
vonásokban rajzoljuk meg magunknak tisztés
arcát, melyet soha se láttunk s nagyobb méltá-
nyúlással gondolunk arra a többi öreg emberre,
a kinek közöttünk lelki szükségletét képezi az
Istennel való beszélgetés, akik még nem felelték
el az imádkozást.

Nekem is van egy édes öreganyám oda-
haza, a hegyek mögött, a ki egyszer az ő jó
szívével együtt az imádságos könyvét is oda
ajándékozta egy lánynak. Olyan leány volt, a ki
sokat hazudott, megcsalt mindkettőnk s akinek
szüksége lett volna imádkozásra. A könyv
elkallódott, még ma másikat küldök az édes
anyámnak, mert ez a szegény öreg asszony is
egy időből való a debreczeni polgár-
mesterrel.

Szeged, jun. 5.

Thury Zoltán.

Hogyan várjuk mi a királyt?

A szokottnál ünnepélyesebben szólott meg
az intézet kis harangja.

— Kisasszonyok, a kihallgatási terembe! —
hangzott a parancs.

az ezüst kardos generálisok (azok lehettek) egy-
egy aranyat dobtak az asztalra, Tarczali Nagy
András nagy bosszuságára, a ki összeszedte
és alázatosan hálálkodva visszaadta az ara-
nyakat.

Csak az a két babérleveles nem dobott
semmit, hanem Tarczali Nagy András felé nyujtva
a kezét, így szolt:

— Ne haragudjék Tarczali Nagy András
uram! Ezek az urak németek, nem tudják azt,
hogy száz aranyal többet ér a magyarnak egy
barátságos kézszorítás.

S ugy megszorította a Tarczali Nagy
András kezét, hogy csak úgy roppant bele az őt
ujja.

— Ha nem becsmérelné a kíváncsiságot
megkérdezném, hogy hívják a méltóságos
urat?

Jóságos mosoly ült ki a vitéz ajakára.
— Pozsonyon tul osztrák császár, azon in-
nen meg magyar király a nevem.

És még egyszer megszorította a Tarczali
Nagy András kezét, a ki még a hármas-
ut összehajlásánál is azt kiáltotta a távozó
után:

— Áldja meg az Isten magyarok királyát!

És mondja még valaki, nincs-e jussa azt
mondani Tarczali Nagy Andrásnak:

— Majd beszélék a királylyal.

Alterego.

Erre a szózatra minden ugynevezett kisaszonynak hangosabban dobogott a szíve. Hogy is ne! hiszen akkor szokták nálunk az embert a kihallgatási terembe cizálni, ha valami borzasztó gonosztettet vitt véghez. Találgattuk is nagyban, hogy melyik titkos bűntényünk került napfényre, melyikért fog most az igazságszolgáltatás vas-karja sújtani!

Siettünk is hamar tiszta fehér kötényt venni s hajunkat megsimitani, nehogy újabb predikációra szolgáltatassunk okot. Ilyen ünnepélyes díszben vonultunk be a terembe s vártuk az ítéletet.

Igazgatónk csakhamar megjelent s olyan nyájasan nézett ránk, hogy azonnal elszólt minden félelmünk s bizalommal tekintettünk feléje.

Elővett egy nyomtatott lapot s azt olvasta róla, hogy jön a király, s hogy mi is megyünk a király elé testületileg, fehérbe öltözve.

Lelkesült örömrivalgás s éljenkiáltás hallatszott erre s igazgatónk és a király arcképe a falon, olyan boldogan tekintettek reánk.

Megindultak s folynak a készülétek a király fogadására.

A királyra vonatkozik most minden gondolatunk, minden érzésünk!

A történelem-órán a királyról, a koronázásról beszélünk, az ének-órán a „Szózat“-ot, a „Király-hymnus“-t énekeljük. A számtan-órán a napokat számítjuk, melyek még a nagy naptól elválasztanak. A költészettan-órán érzelmeinket próbáljuk versbe önteni. A rajz-órán czimereket festünk, gazdaságtan-órán guirlandokat, koszorukat kötünk s kézimunka-órán zászlót, ruhát varrunk.

Felváltva piros és zöld szalaggal díszítjük a ruhánkat s jelvényül piros rózsát zöld levelekkel fogunk feltűzni.

Munka közben természetesen a királyról beszélünk. Egymást érik a szellemes kérdések és megjegyzések.

Vajjon észrevesz-e a király minket vagy legalább a ruhánkat, a melyeket mi magunk, egyenesen az ő tiszteletére varrtunk?

Kell-e mélyen meghajolni a király előtt?

Fogja-e viszonzni köszöntésünket?

Bárcsak megszólítana egyet közülünk!

Vajha eljönne a híres Csalogány-utcába s megtekintené a mi szépen feldíszített intézetünket!

Nem jó lenne-e egy jól megfogalmazott, szépen írt levélben fölkérni őt erre?

Igen, mi várva-várjuk a királyt, örömmünneplés az a nap, melyen közénk jön.

Ünnepelünk díszben, viraggal, dallal, de ünnepelünk lelkünkben is s ha majd elérkezik az a perc, melyben előttünk fog állni az, a kit olyan nagyon szeretünk, a kit olyan nehezen, olyan epedve várunk: lelkesedéssel, szívünk mélyéből fogjuk kiáltani, hogy: „Éljen a király!”

Budapesten, 1892 jun. 3.

Mariska.

Különlék.

* **A kik boldogok — czim nélkül.** Egy temesvári német lap az ifju Károlyi György gróf további sorsáról, a ki a népszínház egyik tagjával, Frank Boriskával, tavaly Amerikába szökött, — a következőket közli: Boriska grófnő, kinek házassága a gróffal minden kétségen felül érvenyes, — még a télen erőteljes leánygyermekkel ajándékozta meg férjét. E hír benyomása alatt az apa, Károlyi István gróf, tudatta fiával, hogy kész megnyugodni a megváltozhatatlan állapotokba, ha az ifju pár visszatér Európába es hajlandó a családi viszonyhoz tartozó Janova temesi birtokot állandó lakhelyül a haszonélvezettel együtt elfogadni. A fiatal gróf azonban, ki-

nek szintén Amerikába vitt anyósa időközben meghalt, — határozottan visszautasította ezt az ajánlatot s kijelentette, hogy az új életben igen jól érzi magát, nem akar hazajönni. Magyar emberek társaságának sincs híjával. Károlyi gróf ugyanis — hotel-bérlő San-Franciscóban. Titkára Szógyény László, portása pedig Logothetti gróf, kik mindketten és pedig közvetlenül egymásután főispáni titkárok voltak 3-4 év előtt Temesvárott, — Ormós Zsigmond akkori főispán mellett.

* **Egy leány miatt három élet.** Kopenhágában pár nap előtt három jóbarát ugyanegy napon követett el öngyilkosságot. Mind a három egészen fiatal ember volt még s szerelmi bánat vitte őket a halálba. Ugyanazt a leányt szerették s minthogy egyik sem tudott róla lemondani kivégezték magukat. Kettő mérget vett be, egy pedig felakasztotta magát.

* **Gyilkosság féltékenységből.** Veronából írják, hogy az ottani társaságot jelenleg egy gyilkossági eset tartja izgalomban. A szereplő személyek a társaság előkelő rétegéhez tartoznak, az indító okok tiltott szerelem és féltékenység, a fegyver: pisztoly, a színhely: egy előkelő lépcsőház. Eddig a következő részletek kerültek nyilvánosságra: Marchenisi vicomte egy nem igen szép, de elegáns velencei hölgyet vett nőül. A házaspár nem értette meg egymást. Mangili hadnagynak rövid küzdelme után sikerült magát a fiatal nő szívébe becsempészni. A házaspár már válni is akart, midőn az utolsó éjjel a férj és csábító találkozott. A hadnagy késő éjjel kedves hazakísérte s mialatt a cseléd kaput nyitott, csevegvé állottak az utcán. A tulsó oldalról azonban hirtelen a férj jelent meg és sértő szavakkal illette a hadnagyot. Szóváltás keletkezett s végre a férj pisztolyt rántott elő s szíven lötte a hadnagyot, ki rövid idő múlva meghalt. — A gyilkost elfogták; a hadnagyot pedig katonai pompával eltemették. Tisztársai a kedvese küldötte koszorút, — melynek szalagait „Szeretel Andrásomnak” állott, visszautasították.

* **Az elsikkasztott millió.** A minap megtört, hogy a Jäger pénztáros által elsikkasztott milliónak egy részére a sikkasztó pénztárnok rokonainál tartott házkutatás alkalmával, a frankfurti rendőrség ráakadt. — Német lapok erről a házkutatásról most a következő érdekes részleteket írnak: Mikor a rendőrség Gerloff lakásán megjelent, ennek anyja a legnagyobb nyugtalan-ságot árulta el, az első szobában megejtett kutatás azonban eredménytelen maradt. Időközben azonban hazaérkezett Gerloffnének egy leánya, egy huszonöt éves zongoratanítónő, a ki mikor a rendőroket megpillantotta, nagy zavarba jött és egy félreeső helyre sietett. A rendőrségnek feltűnt, hogy a leány nagyon sokáig elmarad s mikor ezen a helyen megvizsgálta az alapsővezet vizsínét, széttépett ezer márkás bankjegyeknek a foszlányaira akadt rá. A körülményesebb kutatás aztán kiderítette, hogy a Gerloff-leány körülbelül százezer márkára menő pénzt tépett szét és dobott bele a csatornába. A leány később bevallotta, hogy azt az összeget magánál tartotta elrejtve s azután az említett módon igyekezett a pénzt eltüntetni, mert attól tartott, hogy a rendőrség megtalálja nála. Harmincezer márkát találtak egy zenemappa borítékában elrejtve. A Gerloff-lakáshoz tartozó pinczében szintén nagyobb összegre akadtak, Gerloffné és leányát letartóztatták. Egy másik frankfurti távirat szerint a már letartóztatákon kívül ma egy Clem nevű embert és egy Ochs nevű nevelőnőt fogtak el, a ki az előbbtől egy 150.000 márkát tartalmazó szekrénykét vett át megőrzés végett, melyet azután Jäger feleségének adott át.

* **Elvetemült tanuló.** Nagy zsvajjal rohantak be közelebb a kecskeméti református gimnázium harmadik osztályának a tanulói a szomszéd osztályba s rémülten kiabáltak: „Gyilkosság! gyilkosság!” Az osztály tanára rögtön átsietett a harmadik osztályba s — mint levelezőnk írja — ott találta kollégáját, Sós Jánost a ki egy Popovics nevű rácz diákot keményen szorongatott. Popovics rugott és karmolt s általában úgy viselte magát, mint egy vadállat. A mint Sós szóhoz jutott, elmondta, hogy Popovics az előadás folyamán berohant a tanterembe s revolverrel rálőtt. Szerencsére nem talált s mielőtt másodszer is lehetett volna, ő már rávetette magát. Izgatottságában alig birt Popovicsesal, úgy hogy a dühöngő fiu jól összekar-

molta, mielőtt a tanár teljesen meg tudta volna fékezni. Sós azt mondja, hogy Popovicsot egyszer megintette, mert rossz tanuló volt s azt mondta neki hogy a milyen volt a felelete, olyan lesz a bizonyítványa is. Popovics ebből azt következtette, hogy rosszul áll a dolga s bosszúból leakarta lóni a tanárát. Most fogva van az elvetemült fiu s el fogja venni megérdemelt büntetését.

Irodalom.

* **Fényes kiállítású ünnepi szám** kiadásával üli meg a „Képes Családi Lapok” szerkesztése a koronázási jubileumot. A szám tartalma, egy két cikket leszámítva az 1868. koronázási aktusnak ugyszólván egész lefolyását adja az akkori feljegyzések nyomán, tehát történetileg is épp oly becses, mint érdekes olvasmányt nyújt. A szám javát azonban Tolnay Lajosnak alkalmi cikke képezi, melynek minden betűje mély ihlettséget sugároz. Valóságos óda az prózában, melynek költői szárnyalása ellenálhatatlanul magával ragad. Megemlítésre méltó a két jubilaris költemény Váradi Antal és Rudnyánszky Gyula tollából, egy hazafias alkalmi cikik Dr. Murányi Arminótól s még több közlemény, melyek együttvéve maradandó becsüvé teszik e számot, melyet minden ujonnan belépő előfizetőnek ingyen és díjmentesen küld meg a lap kiadóhivatala (Budapest, n. Korona u. 20 sz.)

* **„Koronázási emlékkönyv”** czim alatt Kovács Dénes dr. és Sziklay János dr. mintegy 8 sűrűn nyomtatott ivre terjedő s igen szép rajzokkal díszített alkalmi művet adtak ki, a mely 1 frtért bármely könyvkereskedésben megszerezhető. Az alkalmi díszmű tartalmát Jókai, Falk, Rákosi Jenő, Vadnai, Czobor Béla dr., Endrődi Sándor, Marczali H., Koltai Virgil gazdagították jeles, aktuális dolgozatokkal, a melyek a külső díszében is föltöbb tetszetős emlékkönyvnek rövid időn bizonyára nagy kelendőseget fognak biztosítani. A művet szíves figyelmébe ajánljuk mindenkinek.

* **Protestáns Almanach.** A Tóth Vilmos által szerkesztett Protestáns Almanach első füzetét megjelent igen szép kiállítással, — a prot. egyház vezérfőfőinek jól talált, szép kivitelű arcképeivel. A vállalat czélja a magyar prot. egyházak jelesének arcképeit és életrajzát összegyűjtve adni a közönségnek. Az első füzet is meggyőző a felől, hogy irodalmunk becses művel gazdagodik e vállalat által, mely teljesen méltó különösen a prot. közönség támogatására és megérdemli, hogy egyetlenegy prot. család könyvtárából se hiányozzék; még a szalonok asztalának is díszére válik. — Melegen ajánljuk a művet Debreczen kálvinista közönsége támogatásába. — Debreczenben a mű terjesztésével Talviser Alajos van megbízva. Az első füzet többek között tartalmazza br. Vay Miklós, Kun Bertalan, Tiszta Kálmán, Papp Gábor, Ujfaluস্য Sándor, Szász Gerő, Fabinyi Gyula, Sárkány Sámuel stb. kitűnősegeinek arcképeit és életrajzát.

A „Protestáns Almanach” 8 füzetben s 21 napi időközben jelenik meg; előfizetési ára az eredeti tervezettől nagy mértékben elütő beltartalom terjedelmére és művészi becsü technikai kivitelre való tekintettel — 10 frt, mely összeg küldendő a „Protestáns Almanach” kiadóhivatalának Budapest IV. Vámház körút 8-ik szám alá, megjegyeztetvén, hogy a kisebb javadalmazásu egyházi tisztviselőktől és azoktól, kiknek a 10 frt lefizetése egyszerre nehézséget okoz, az előfizetés 5—5 frtos részletekben is elfogadjatik.

A mű bolti ára: 18 frt leend s a kik utólag szándékoznak fizetni, csakis ezen összegért szerezhetik meg az Almanachot.

* **A jubilaris ódapályázatra** beérkezett 84 óda sorsa fölött szombaton döntött az akadémiai bíráló bizottság: Zichy Antal elnöklete alatt Gyulai Pál, Beöthy Zsolt, Bánóczy József és Csengeri János. A bírálók az összes pályaműveket felolvastak és a rengeteg tömegben mindössze hat figyelemreméltó verset találtak. A jutalmat egyhangulag Vargha Gyula ódájának ítéltek oda s június 8-án a nemzeti színházban Váradi Antal alkalmi darabja előtt fogják az ódát elszavalni.

A koronázási jubileum ünnepe.

(Saját kiküldött tudósítónk értesítése.)

Budapest, június 6.

Kétszeres ünnep és emlékezetes nap lesz az idei pünköst; ünnep az egész magyar nemzetre nézve, de első sorban mégis a főváros az, mely előtt a koronázási jubileum örökre feledhetetlen marad. — Már napok óta lehetett észlelni a fővárosban, hogy ott nem mondva csinált, hanem őszinte és szívből jövő ünnepély készül, a mi nem is lehetett másképp, mert hisz a magyar király és a nemzet készült együttesen megülni a koronázás 25 éves jubileumát, melyre az ország színe java gyűlt össze és adott egymásnak találkozást Budapesten.

A rendes személyvonatok napok óta nem voltak elegendők az ország minden részéből ide özönlő vidékiek és a hivatalos küldöttségek szállítására s külön vonatok indítottak mindenfelől, melyek zsufolásig megteltek érkeztek meg ide.

A városban a kocsi forgalom óriási méretet öltött s az utcákon a látni vagyó közönség ezrei hullámzottak.

Különösen tegnap ért el ez a forgalom óriási mértéket. — A Teréz-körút, Andrásy-ut, fűrdő utca, lánczid és Albrecht-ut, hol ő Felsége bevonult, egész nap ki volt téve a közönség ostromának; a kocsi-közlekedés pedig bár fen nem akadt is, csak lépésben volt eszközölhető. De nem is pazarolta hiába a fáradságát a ki arra járt, mert a látvány azt valóban megérdemelte. Az államvasút nyugati indóházánál s az Andrásy-ut torkolatánál felállított diadalkapuk s a zászló díszbe öltöztetett paloták valóban remek látni valoul kínálkoztak s mindenki elragadtatással szemlélte azokat.

Az ünnepek első napján a legszebb idő kedvezett a közönségnek sétalási vagy a kielégítésében, mert az ország sok helyén lehullt áldáshozó eső kellemes hűvössé varázsolta a már tűrhetetlenné vált forósságot s mindenki csak azt óhajtotta: bárha a második nap is az elsőhöz hasonló lenne.

A Mindenható meghallgatta és teljesítette is hazánk szívének ezen óhajlását, mert pompásabb időt képzelné sem lehetett volna, mint a milyen ma kedvezett az ünnepélynek. — Az előző éjjel esett eső felhűsítette a levegőt, a nélkül azonban hogy azt hűvössé tette volna s kellemes szellő lobogtatta a várost díszítő nemzetiszínű zászlók ezreit.

A bevonulás fél három órára volt ugyan kitűzve, de már a 12 óra elteltével mindenki sietett el hazulról, részint alkalmas helyét biztosítani magának, részint pedig a ki már ilyennel rendelkezett, gyönyörködni a felvonuló díszfogatok és díszbandériumban.

Egymásután, kis időközökben vonultak ki az előbbieks az elsők közt érkezett meg a hercegprímás, gyönyörű 4 fekete mén által vont díszhintájában, utjában sok helyütt kitüntető óváccsióval üdvözöltetve, mit ő nem késett mindannyiszor nyájas mosolylyal köszönni meg.

Mindenfelől dísz- és küldöttségi fogatok robbogtak elő, melyek aztán a Károly-köruton vonultak ki céljuk felé, t. i. a nyugoti indóházhoz.

Fél kettő lehetett, midőn a Károlyi István gróf által vezetett díszbandérium is előrobogott a Kerepesi-uton, a nemzeti lovarda felől, utjában mindenütt a bámulat és meglepetés morájától kísérve.

Nem veszem magamnak a bátorságot, hogy egy ilyen röpke tudósítás keretén belül megkísértem csak megközelítőleg is leírni a banderisták által kifejtett dísz és pompát, csak azt

jegyzem meg, hogy ahhoz fogható — egy előkelő külföldi nyilatkozata szerint — nincs nemzet a magyaron kívül, a mely ilyet kifejtessen.

Nem azért, mintha a többiek közül feltűnőbb pompájuk által kiváltak volna, mert hisz az a lehetetlenséggel volt határos, — de talán egyéniségüknél fogva leginkább gróf Károlyi István, gróf Apponyi Albert, Ugron Gábor, gróf Zichy Jenő, Zichy Géza és gróf Sztráray voltak telkes óváccsiók tárgyai, kik közül különösen Apponyi Albert gróf, bármerre feltűnt délceleg alakja, gyönyörű ménén ülve, a közönség által harsányan megéjeneztetett.

Két órákor már mindenki helyén volt s azt hiszem, nem tulozok, ha fél millió főre teszem azon helybeli és vidékiek számát, kik a már jelzett bevonulási utakon részint erkélyeken és ablakaikban, részint tribünökön, de legnagyobbbrészt a a kocsiut két oldalán húzott kordonokon belől türelmetlenül várták a király megérkezését.

Legjobban jártak a Váci- és Teréz-körutak elején, valamint a Podmaniczky-utczán elhelyezkedők, mert azok két izben is részesültek azon szerencsében, hogy a banderisták, tüzes lovaikat lecsillapítandó, helyeik elfoglalása előtt elleptek előttök.

Hát bizony ez az elleptetés nem is volt felesleges, mert némelyik díszparipa, daczára a csatlósok esondesítgetéseinek, ugyancsak megpróbálta emberét, de fényesen kitűnt, hogy nemcsak lovagias, de lovas nemzet is vagyunk, mert minden banderista kitűnő lovasnak bizonyult.

Az ünnepélyes pillanat megérkezett. A Gellért-hegyről ágyudörgések jelzik, hogy az uralkodó pár perc múlva körünkben lesz. E pár perc alatt minden hivatalos személy és küld. tag elfoglalja helyét a palyaház gyönyörű csarnokaiban s megigazítja esetleg félrecsuszott díszmentjét s kalpagját és sorfalat képezve, várja a várva várt királyt. Egy perc még s ő Felsége megjelenik köztük fényes tábornoki díszegyenruhában s a mi mindennél fényesebb, derült mosoly honol arcán.

Ruganyos léptekkel áthaladva a díszmagyarba öltözött urak sorai között, a következő pillanatban kocsiján ül, balján a miniszterelnök foglal helyet s kezdetét veszi a bevonulás, melyhez fogható a tündérmesék sorába tartozik.

A főpolgármester és főkapitány vonulnak el először fogataikon, hogy ha volna még valami eligazítani való, azt is elintézzék. De erre szükség nincs; mindenki rendet tart és tartat, hogy az ünnepély semmi díszszónaczia által meg ne zavartassék. Ezután a díszbandérium következik, majd ő Felsége remek, 4 világos pej által vont díszhintója, elől fullajtárs a két bal-élőli lovon egy-egy lovasz által kormányoztatva. Nyomában kísérete 4 udvari hintón.

Ezt követi a díszfogatok beláthatatlan sora a következő sorrendben: Vasary Kolos hercegprímásé, Császka György kalocsai érseké, Dulánszky pécsi püspöké, Desseffy Sándor csanádi püspöké, Frankovics Gy. karlóczi szerb patriarchaé, Fehér Ipoly pannonhalmi főapáté, gr. Khuen Héderváry horvát báné, gr. Zichy Ferenczé, gr. Szapáry Géza főudvarmesteré, gróf Károlyi Sándoré, gr. Andrásy Aladáré, gr. Festetics Taszilóé, gr. Pallavicinié, gróf Széchényi Kálmáné, gr. Batthyány

Lajos fiumei kormányzóé, gr. Károlyi Tiboré, gr. Eszterházy Tiboré, br. Révay Gyuláé, gróf Karácsonyi Aladáré, gróf Wenckheim Frigyesé, gróf Andrásy Tivadaré, gr. Szapáry Gyuláé (üresen, gazdájának a fejedelmi kegy másutt jelölven ki helyét), gróf Andrásy Gézáé, gróf Eszterházy Mihályé stb.

Külön tanulmányozás volna szükséges, hogy mindeniknek díszét alaposan le lehessen írni s nem is tartozik e tudósítás keretébe; de hogy némileg mégis képet alkothasson magának az olvasó a kifejtett pompáról, álljon itt a pannonhalmi főapát fogatának futólagos leírása:

A 4 gyönyörű almáspej két elsejét egy-egy hosszú haju gyönyörű arczu fiatal apród (egyik szőke, másik barna) vezette, míg a bakon ülő kocsis és huszár, valamint a hátul álló inasok és két lóháton kíséző huszár párducz-kaczagánynyal vállaikon, fehér-kék ruhában, gyöngyökbe font hosszú hajjal szolgáltnak kíséretül a tudós főpapnak, ki remek, függő, belől halvány kék selyemmel bélelt hintajából gyönyörködik az éjlenző sokaságban.

Hogy az ekként kiállított díszfogat, melynek a többiek sem igen engedtek pompa tekintetében, mily értéket képviselt, elgondolhatni, ha megtudjuk, hogy csak a cselédségen levő párducz kaczagányos menték egyenként 3000 frtbakerültek.

A többi fogatokról nem is beszélek már, csak a küldöttségi fogatok közül emlitem még meg a szatmári főispán: Domahidy gyönyörű sárga ötösét és Dániel László torontáli főispán remek négyesét. Saját négyes fogatán vonult be Wekerle miniszter is, ki szinte többször részesült a közönség részéről zajos ováccsióban.

A díszbandérium és a királyi fogatmáraz Andrásy-utra érkezett midőn az utolsó, — kitudja hányadik, — fogat még el sem indulhatott a Podmaniczky-utczából, a hol a váró hely számukra kijelölve volt.

Mindenkit magával ragadt az elbűvölő látvány, melyet a bevonulás nyújtott; mindenütt éljen zaj és kendő lobogtatás kísérte a szeretett uralkodót utjában, kilátható örömmel és meglegedettséggel fogadta hű népe szeretete nyilvánítását. — A diadalkapun, mely előtt ő Felsége fogatát pár percze megállíttatta, ez egyszerű felírás volt olvasható s ezzel zárom be én is tudósításomat:

„Isten áldd meg a királyt!”

Alig lett vége a bevonulásnak, megeredtek az égnek csatornáis esik az eső most is, mely hogy nem teszi-e lehetetlenné az estére tervezett fáklyás menetet, azt e sorok írásánál még nem tudhatni. — Minden történéndőről részletes tudósítást küldök.

NAPI HIREK.

Határidő naptár.

Nagy sétahangverseny vasárnap és ünnepnapon d. u. 6 órákor a Margit-fürdőben.

Muzeum a kollegiumban a közönség számára nyitva van vasárnaponként 10 től 12-ig délelőtt.

Anyakönyvtár a kollegiumban a közönségnek nyitva pénteken 11-től 12-ig.

Nyilvános olvasóterem a kollegiumban, hétfőn szerdán, azombaton d. u. 3-6-ig.

A kir. itélő tábla hivatalos órái d. e. 8-12-ig d. u. 2-5 óráig. — Az igtató, kiadó hivatali és az irattár nyitva d. e. 9-11, d. u. 3-4 óra közt; vasárnap és ünnepnap d. e. 10-11 óra közt.

Jun. 14. A gazdasági egyesület 25 éves jubileuma.

Jun. 19. A nőegylet közgyűlése.

— **Szeles, esős** időjárásunk van. Az egész napon át gyorsan rohanó sűrű felhő csoport borította be az égboltozatot; sőt az éjjel egész vihar volt. Így volt ez a háromfagyos szent napja előtt is. Előtte való nap dühöngte ki magát; de így volt Orbán napjával is, akkor is előtte való nap lett kedvezőtlen az időjárás. Ugy látszik, hogy ma, Medárdus napja előtt is így dühöngi ki magát az idő.

— **A Szentlélek ünnepe.** A legnagyobb csoda napja. Mikor egyetlen ember, egy közönséges halász, mint valami próféta, kit az isten küldött, föllállt és szavával ezeket ejtett bámulatba, egy percz alatt megtörte azt a hitetlenséget, mely pár héttel ezelőtt a világ megváltóját olyan szörnyű kárörömmel kizozta, feszítette keresztire. Egy próféta, aki bátran kiállt oda azok közé hirdetni az üdvözítő hit szent tanítását, akik ezelőtt magát az Istent ölték meg a keresztfán, azt az Istent, aki föltámadása s menybemenetele után leküldte hű tanítványainak a Szentleket, hogy az öntsön vigaszt az ő elmenetele fölött busuló tanítványai szívébe. És csodát is tett: annak a prófétaának a szavaira három ezer ember borult a porba a föltámadt Istenember szent tanításai előtt. És ez volt a legnagyobb csoda, az első pünkösdi; ezért ünnepelünk. De széppé teszi ünnepünket a tavasz pompája, mely most már egész ragyogásában árasztja ránk azt a sok boldogságot, amit az ébredező természet nem rég csak sejtetett velünk. Ünnepeljük a viruló pünkösdi rózsát, szóval az egész természetet és annak nagy és bölcs alkotóját. A templomokban mindenütt ünnepies istentiszteleteket tartottak s az ünnep első napján verőfényes tavaszi napunk volt. A második napot pedig komorrá, egyhangúvá tette a borongós idő, mely este felé lassan permetező erővel; később zivatarral járt.

— **Pünkösdi nagyerdőn.** A pünkösdi ünnepek alatt tavaly szakadó zápor volt. A mi debreczeni közönségünk hozzá van szokva, hogy a Pünkösdi másodnapját a nagyerdőn töltse el. Tavaly ebben a jó szándékában mindenkit megakadályozott a szakadó zápor, most az idén tehát nagyobb reménnyel és buzgó készülődéssel néztek, a nagyerdő mulatság elé. Az idő, mely az ünnep első napján kedvezett, hirtelen megfordult, a második napon egész borongóvá vált. — Apró cseppekben permetezett is az eső s ennek dacára a helyi vasút tizenkét perczenként közlekedő kocsijai, zsufolásig megteltek közönséggel. A nagyerdőn közel nyolc ezer ember volt künn. Mi ez azonban ahhoz a számhoz képest, mely kedvező időben, pünkösdi másodnapján a nagyerdőn megfordul! S átort azért mindenféle ütöttek s a közönség szépen mulatott az esti órákig.

— **A koronázás jubileuma Debreczenben.** Ő Felsége koronás királyunk szerdán holnap tartandó koronázási jubileuma alkalmára a debreczeni rendőrfőkapitányság felhívást tett közzé. E szerint a jubileum napjára felkérnek a debreczeni háztulajdonosok, hogy házukat lobogóval lássák el. Lobogó lesz az összes templomok tornyán és középületeken is. Ezenkívül felhívja a rendőrség az összes fötéri kereskedőket, hogy szerdán reggel 8 órától üzleteiket legalább az isteni tisztelet ideje alatt bezárva tartassák. Tudomásunk szerint számosan a kereskedők közül egész napon át zárva tartják az üzleteiket s többen az iparosok közül mozgalmat indítottak meg, hogy e napon a munka is szüneteljen. Reggel nyolc óra előtt gyülekezés lesz a városháza nagytanácstermében, ahonnan a városi, megyei s más törvényhatóságok küldöttjei a nagytemplomba mennek az ünnepies istentiszteletre. A nagytemplomból 9 órakor a katolikus templomba vonulnak, ahol hálaadó istentisztelet tartatik a koronázás jubileuma alkalmából. Zenes-mise lesz. Előadatik Horák gyönyörű miséje, Czapek P. karnagy ur vezetésével a 39. gyalogezred zenekara s több műkedvelő közreműködése mellett. Énekelnek Zivuska Ferenczné Jurnó s tanítványai, a zenede növendékei. Boross L., Szendrő S., Pápay I., Husz L., Steinacker S., Harmath G., Tikos I., Balogh György urak. Gradualera Mozart „Ave verum corpus” négyese, Offertoriumra „Domine exaudi” duett lesz; éneklék Zivuska Ferenczné urnő (soprán) Hirsch Jeni kisasszony (alt). — E sok nehézséggel járó szép mise, hogy teljes sikerű lehessen, a szives közreműködők idejét teljesen igénybe veszi. Az ünnepies istentiszteleten a debreczeni üzletvezetőség

testületileg vesz részt Sággy Gyula üzletvezető Schwanda Károly helyettese és Fetter Géza vezetője mellett. Az üzletvezetőség tagjai lehetőleg fekete vagy sötét ruhában jelennek meg az ünnepi szertartásokon. Sággy Gyula különben az üzletvezetőség területén álló valamennyi állomás számára nemzeti színű lobogókat rendelt egy debreczeni cézgnél. Holnap a jubileum napján délután hat órakor nagy és fényes népünnepély lesz a „Margit” fürdő egész területén.

— **A debreczeni ügyvédi kamara tagjai** Simonffy Imre kir. tanácsos polgármester irtól Debreczen város törvényhatósága nevében meghívást kaptak Ő Felsége a magyar király koronázási ünnepélye alkalmából. F. hó 8-án reggel 8 órakor az ev. ref. nagytemplomban és 9 órakor a róm. kath. templomban végbe menendő istentiszteletre. — Gyülekezési hely: a városháza nagy tanácsterme, idő: reggel 1/2 8 óra. — Dr. Baczy Lajos főiskolai akadémiai igazgató irtól pedig az ugyancsak 8-án délután 4 órakor a városi nagyerdőben (a park melletti u. n. Horogh-tízstáson) tartandó s a főiskolai összes tanuló ifjuság megvendégelésével egybekötött ünnepélyes nyári mulatságra érkezett meghívás. Ezen ünnepélyre a belépti jegyek, melyek vacsora-jegyül is szolgálnak, 1 frt-ért válthatók a debreczeni Kaszinóban, vagy nevezett igazgató urnál. Mely meghívásokat, amidőn az idő rövidsége miatt ez uton hozom a t. kamara tudomására, felhívom a t. tagokat a megjelenés-, illetőleg részvételre. Debreczen, 1892. évi június 6. Elnöki megbízásból: Komlóssy Arthur, kamarai választm. tag.

— **Öngyilkos katona.** Tegnap délután a helyben állomásozó 39. gyalogezred egyik közkatona vetett véget életének. Az ünnep délutánján hazament szüleinek a dedó-utcán lévő 67-ik számú házához, ahol látszólag nyugodtan viselte magát. Székely Andrásnak hívják s még csak csak az őszszel rukkolt be. A katonai étellel nem bírt, nem tudott megbarátkozni s elszánta magát. Az udvar hátulján álló istállóba ment s ott felakasztotta magát. Az esetről első sorban a rendőrséget értesítették, de az nem avatkozott bele az öngyilkos elszállíttatásába, a mennyiben Székely András katona volt. A katonaság részéről egy tizedes és egy közlegény jelentek meg, kik a szerencsétlen véget ért ifju katonát, a katonai kórházba szállították be.

— **Diák kongresszus.** Az egyetemi kör a koronázási ünnepségek tartamára meghívta a fővárosba az összes vidéki főiskolai egyesületek elnökeit, hogy június 8-án országos ifjusági értekezletet tartassanak. Az értekezlet napirendjén két tárgy van: 1. A magyar diák-szövetség szervezésének ügye. 2. Azoknak az előkészületeknek megbeszélése, melyeket a magyar ifjuság az 1895. évi millenárius ünnepségekre tenni akar. A millenium alkalmából az egyetemi polgárság egy országos diszgyűlést tervez, melyre meghívják a külföldi diákegyleteket is. Debreczenből a főiskola ifjusága négy kiküldöttel képviselteti magát. Ezek: Ujfaluassy Dezső 4. joghallgató. Harcsa Géza 4. joghallgató, Jánosy Zoltán esküdtfelügyelő, Szűcs Béla 3. éves theológus; önként ment fel a küldöttség tagjaival: Szikszay Gyula 3. joghallgató.

— **Ő Felsége a királynak.** A debreczeni munkás dalegyesület, mint ezt már megirtuk, — nagyszabású zászlószentelési ünnepélyre készült, melynek sikerét magában hordja az előzetesen tett s nagyszabású intézkedés. A rendező bizottság megkapó izléssel gyönyörű kiállítású zászlószentelési ünnepélyre készített Ő Felsége I-ső Ferencz József koronás királyunknak. A remek kivitelű szegyet egy rózsaszín atlaszszal bevont tokba helyezték el, melyet közelebb fognak elküldeni.

— **Isteni tisztelet.** A koronázási jubileum alkalmából az ág. evang. templomban holnap délelőtt énekes és zenés ünnepi isteni tisztelet lesz. Először ének a királyért, ezután rövid ol-tári ima glóriával, majd a gyermekénekkar éneke, a király-hymnus következik, melyet orgona- és hegedű-kísérettel adnak elő. Ezt rövid alkalmi beszéd követi, melyet Materny Lajos lelkész tart meg. Végül a hívők együttesen „Isten áldd meg a magyart” éneklék ki.

— **Eötvös K. Lajos,** Hajdumegye és Debreczen sz. kir. városa tanfelügyelője tollából a

„Nemzet” érdekes és alapos tanulmányra valló szakcikket közöl: A kisdédóvótörvény végrehajtásához czimmel. Cikkében a liberális iskolaszervezés törvénykönyvének újabb és újabb törvényekkel támogatott teljes végrehajtását sürgetvén, a kisdédóvó intézetek első szervezésénél szakbiztosok intézményének felállítását tartja szükségesnek. 40,000—45,000 négyszög kilométer területen 2,000,000—2,400,000 lakossal hat szakbiztos kerületre volna az anyaország osztható. Megfelelő vasuti gőcpontokkal könnyen beutazhatná és irányozhatná kerületét a kisdédóvó intézetek szervezésére kiküldött szakbiztos. Debreczen városa lenne székhelye a IV. szakbiztos kerületben: a Tiszavölgynek a következő tankerületekkel: Hajdu, Jász-Nagy-Kun-Szolnok, Szabolcs, Bereg, Maramaros, Ugocsa, Szatmár, Bihar és Békés megyék. Összterülete 49,945-12 négyszög km., lélekszám 2,082,583. Ebben a keretben az államkincstár megterhelhetése és új hivatalok szervezése nélkül baillizethetnék az óvótörvény végrehajtását biztosító ideiglenes intézmény. A tanfelügyelők részére még nem adott utasításokat ki a közoktatási kormány a kisdédóvó törvény foganatosítása tárgyában: minden központi rendelkezés és kazuisztikus utasítás fölöslegessé válik, — ha a törvény végrehajtási eljárás egyöntetűségét, tervszerűségét és gyorsaságát a szakbiztosok kiküldésével, mint élő organummal irányozza a kisdédóvó törvény megalkotója, gróf Csáky Albin közoktatási miniszter.

— **Népünnepély a Margit fürdőben.** A holnapi népünnepély iránt városszerte nagy érdeklődés uralkodik, úgy hogy ha az idő kedvező lesz, nagy közönség nézi végig a rendkívül élvezetesnek és mulattatónak ígérkező népünnepélyt. Kedvezőtlen idő esetében azonban a népünnepély elmarad s vasárnap még az eddig hirdettet programmnál is bővebb műsorral tartják meg. A népünnepély pedig felette szórakoztató lenne ebben az amúgy is unalmas időszakban. A versenyeknél mindenütt három díjat adnak ki. Egy aranyozott, egy ezüstözött és egy bronz emlékméret. A póznamászásnál száz darab jutalom van. Ezek között az ébresztő órán kívül egész halmaz és mindmennyi mulattató gyermekjáték. Öt pózna állítatik fel s a mászóknak jogukban lesz egy-egy emléktárgyat elvenni. A debreczeni legszebb parasztleány egy aranygyűrűt, míg a kötélhúzás nyertesei egy hordó sört kapnak jutalmul. Tegnap a Margit fürdő korláttal körül zárt versenyterén próba számfuttatást rendeztek s azoknak, kiknek alkalmuk volt ezt láthatni, rendkívül jól mulattak. A rendező bizottság el is határozta, hogy ebből a felette mulattató versenyből két futtatást rendez. Este műkedvelői előadás lesz. Szinre kerül egy kis három felvonásos népszimű is, melyben huszonketten vesznek részt. Kedvezőtlen idő esetén a népünnepély vasárnap, június hó 12-én fog megtartatni.

— **Hajdukerület az 1867-diki koronázáson.** Sillye Gábor h.-bőszörményi birtokos, ki a Hajdukerület főkapitánya volt a koronázás idejében, arról értesíti lapunkat, hogy a fővárosi lapok hiányosan közölték a koronázáson résztvevő bandériumot, a mennyiben a bandériumban a volt Hajdukerület is képviselve volt három diszlovással, még pedig az egyik H.-Bőszörményből, a másik Nánásról, a harmadik Dorogról való; mind a hárman buzavirág színű mentét, ugyanilyen dolmányt és nadrágot öltöttek fel fekete zsinórral és fekete kalppal. Ezeket a lovasokat gróf Ráday Gedeon a jász-kunokhoz osztotta be és a felvonuláskor csakugyan a Jász-Kun bandérium első rottáját képezték, közepén a Bocskai-zászlóval, melyet Szoboszló városa azért vonakodott kiadni, mert a zászló vitelére nem szoboszlói ifjút választotta. Ez a három ifju a koronázás napján fenn szerepelt, sőt délután, mikor a koronázási ebéd — melyben szintén részt vettek — véget ért, a városligetben, a köröndön versenyfuttatást tartottak a nép éljenzései közt és az nap éjjel a császárfürdői bálban a pesti hölgyek örömré csaknem reggelig táncoltak. — A koronázásnak most folyó jubiláris ünnepségein Hajdumegye hódoló küldöttségét Dégenfeld József gróf főispán vezeti. A küldöttség tagjai: gróf Zichy Géza tetőtleni nagybirtokos, Rásó Gyula kir. tanácsos. alispán, Forrai Henrik nádudvari nagy-

birtokos, Szöllőssy János t. főügyész, G. Tóth Mihály szoboszlói gazdálkodó. Fogthúy János szoboszlói birtokos, Weszprémy Zoltán tb. főjegyző és Kovács Gyula II. aljegyző.

— **Bárándi küldöttség Dávidházy esperesnél.** Az a bárándi monstre-küldöttség, mely a múlt vasárnap Kiss Áron püspöknél tiszteltet, fölkereste Kabán Dávidházy esperest is. A bárándiak azt kérték az esperestől, hogy a bárándi lelkész választás elbírálása végett minél előbb hívja össze az egyházmegyei bíróságot s a szükséges költségek fedezésére szívesen vállalkoznak. Dávidházy esperes az egyházmegyei bíróság összehívására nézve kijelentette, hogy azt mostanában nem teheti, a kanonika vizitációk miatt, melyek csak e hó végéig fejezhetnek be, addig tehát nem lehet az egyházmegyei bíróságot összehívni. A bárándiak körében az esperes válasza mint onnan jelentik, igen kedvezőtlen benyomást tett annyival inkább is, mert az esperes ur nagyon is ridegen fogadta a bárándiakat, s Bárádon sűrűn követelik az ügy gyors megoldását.

— **A debreczeni női kereskedelmi tanfolyam** első tanéve, immár a befejezéshez közelg. A tanítványok valószínűleg örvendetes eredményt fognak felmutatni. Az igazgatóság az évről évről vizsgálatok határnapját is kitűzte. E szerint a női kereskedelmi tanfolyam növendékeinek vizsgálata július hó 1-én és 2-án lesz, a mikor is a vizsgálatot, mint kormánybiztos, Dr. Király Ferenc országgyűlési képviselőnk, a debreczeni kereskedelmi és iparkamara titkára lesz jelen.

— **Nazarénusok Debreczenben.** Már Debreczenben is jelentékeny számban akad a nazarénus vallásnak követője. Ezek az emberek nem benn a városban, de künn a csapókertben tartanak összejöveteleket. Az összesereglett hívők közül akárki felállhat, hogy elötlük hirdesse a vallás dogmáit és szónoklatot tartson azokról. A pünkösti ünnepek alkalmából is nagy számban gyűltek össze s erről már a rendőrség tudomást is vett. N. K. H. Á. Z. Gusztáv kiküldött biztos meg is jelent az összesereglett nazarénusok között s azok közül közel harmincznek a nevét feljegyezte.

— **Egér a sörben.** Tegnap délből egyik kisvárad-utcai család, palackozott sört bontott fel, hogy a család tagjai között az elfogyasztásuk. A sör szépen el is fogyott s csak azután, mikor az üveget nézték, hogy van-e még benne, jöttek rá, hogy van bizony, csakhogy nem sör, de valami más. Így sült aztán ki, hogy egy oda fult egér hevert a palack alján. — Bizonyára rendkívüli esetnek kell ezt tartanunk, mely a palackozásnál történt nagy figyelmetlenséget árulja el. De egyuttal hisszük is, hogy ezen eset közlésével tudatára ébredt az a debreczeni czég, mely sört palackoltat, a nagyobb óvatosságnak.

— **Debreczen és a Hajduság földje a koronázáson.** Az 1867-diki koronázásra Debreczen városa a Basahalmának Debreczen felől való részéből küldött földet. A Hajdukerületből: Bős z ő r m é n y. Szoboszló, Nánás, Hadház és Vámospéres.

— **Esküvő.** Kultsár Imre, a helybeli rendőrfőkapitányság h. levéltárnoka és kiadója szombaton esküdött örök hűséget a szép és kedves N. i c h t l l o r a k. a.-nak, Nicht József helybeli kereskedő leányának. — Az esketési szertartást K ö v e s d y Dénes nánási ev. ref. s. lelkész végezte s aztán kedélyes lakoma fejezte be a családi körben tartott ünnepélyt. Boldogság és meglegedés kísérte a fiatal párt az élet utain!

— **Leütötte a feleségét.** Nagyon beállított tegnap délután egy paraszt ember s kötekedő kedvvel rontott haza. Otthon perlekedni kezdett a feleségével, sőt kevés idő múlva tovább ment, a házbitorokat szétverte s utóljára védtelen feleségére támadt, a kit leütött. A békétlenkedő parasztot bekísérték; — a szerencsétlen asszonynak pedig, mint értesülünk, — nem történt komolyabb baja.

— **A kereskedelmi akadémia ifjusága** is a vizsgálatok előtt áll. A harmadévesek az érettség előtt szokásos osztályvizsgát már ki is állították. N e g y v e n ö t növendékot bocsátottak osztályvizsgálatra, a kik közül azonban csak h a r m i n c z ö t e n tettek le a vizsgát, tíz pedig elbukott. Ez a tíz növendék tehát nem mehet az érettségi vizsgálatra.

— **Az izraelita templomban** szent-anna utcán O csász. és kir. apostoli felsége I. Ferencz József megkoronáztatásának negyedszázados évfordulója alkalmából holnap szerdán, azaz június hó 8-án, ünnepélyes isteni tisztelet tartatik.

— **Csak délelőtt tíz óráig.** A vasárnapi munkaszünetre vonatkozó törvény módosítását tárgyzó 14837/1892. sz. keresk. miniszteri rendelet értelmében nálunk a június és július hónapokra eső vasárnapokon csak d. e. 10 óráig folytathatók: a) a gépipárnál a sürgős s halaszthatlan javítási munkák; b) a kisipárnál a sürgősen rendelt javítási munkák; c) a pékipárnál az áru elkészítése és szállítása; d) a mészáros, hentes és kolbászkészítő ipárnál az elkészítés, elárúsítás és szállítás; e) minden a jelen rendelet II. A. 1. és 2. pontjai alatt meg nem nevezett ipari és kereskedelmi üzletekben az elárúsítás és házhozszállítás; f) kereskedelmi és ipari irodákban a kereskedelmi és gyári alkalmazottak irodabeli munkája. — A miniszteri rendelet ezen időszéri kivonatot azért közöljük, hogy az érdekeltek esetleg tudatlanságból kihágást ne kövessenek el és megkíméltesenek a zaklatástól.

— **A Csokonai-kör** f. hó 4-én tartott választmányi ülése szíves készséggel fogadta a koronázási jubileum alkalmával a főiskolai tanári kar által e hó 8-án szerdán, a nagyerdőn rendezendő majálisra való meghívást, óhajta annak sikerét s e célból városunk intelligens elemeinek minél impozansabb részvétét; fölkéri a Csokonai-kör t. tagjait, hogy abban résztvenni szíveskedjenek. — Debreczen, 1892. június 7. V é r t e s i Arnold, elnök.

— **A helyivásut** holnap délután, ha az idő kedvező lesz, tekintettel a Margit-fürdőben tartandó népünnepélyre s az iljusági majálisra, — t i z e n k é t percenként közlekedik.

— **A kereskedők intézkedése.** Ő Felsőnek koronázási emlékünnepe alkalmából holnap tartandó istentiszteletek alatt reggel 8 órától kezdve kereskedőink üzleteket zárva tartják.

— **Egy arany karperecz** tegnap délelőtt az ág. evang. templomtól jövet, elveszett. Tulajdonosa a kevéssé ötszaposott karpereczet az ág. evang. lelkész hivatalban, Miklós utca 1905/5 szám a. átveheti.

— **Öngyilkos.** Gyarmati András székelyhidi lakost felakasztva találták pár nap előtt. A megtartott orvosrendőri vizsgálat azt állapította meg, hogy maga kötötte fel magát. Öreg ember volt, dologtehetetlen s habár a várostól némi segélyt húzott, nem tudott megküzdeni az élet ránehezülő gondoljaival és a halálban keresett pihenést. Az öreg egyebiránt a megboldogult perzekutorvilágban meglehetősen ismeretes lóköfő volt az az hogy sok lu-dologba ártotta magát.

— **A tolvaj.** Elveszett egy drága kis gyűrű. Alig, hogy kifordult a kis asszonyka egy pár percze a szobából, mire bejött, se hire, se hamva a kis gyűrűnek. Nosza küldik a cselédet mindjárt a rendőrséghez. Az éber rendőrök keresnek-kutatnak. Ki járt itt? Senki, a nyomra csak nem akadnak. Egyszer csak berepül a szomszéd szobából egy szelid Mátyás-madár s ime a gyűrű ott van a szájában, a buzgó rendőrök rögtön lefűlelték. Ilyen tolvajt nem egyhamar fogtak. (Megtörtént.)

— **A párisi divatvilágból.** A párisi nagy löversenyek előtt a divatvilág irányadó férfiai lelkiismeretesen gondoskodnak, hogy meghatározzák a gombjukba való virágot. Most már boldogan kiáltják: „heuréka!” mert az ikervirágot megtalálták már. Az idén nem chic egy virágot huzni a gombjukba. Két óriási szegfűt fűznek össze oly szorosán, hogy egy virágnak látszik. A szin mellékes, földolog, hogy a virágpár nagy legyen.

REGÉNY CSARNOK.

A paraszt király.

— Regény. —

Írta: Turgenev Iván.

37

— Igenis, — válaszolt a gondnok.
— És mihielyt fölédred, hivatod a szabót, hogy másik ruhát készítsen. A szakállat is le kell vágatni. Ezzel ugyan nem kell sietni; ez későbbre maradhat.

— Igenis. Petrovics Márton, szíveskedjék követni.

Karloff fölemelkedett, reá nézett anyámra és közelíteni akart hozzá; de megállott és megelégedett azzal, hogy mélyen meghajolt. Azután háromszor keresztet vetett magára és a gondnokkal eltávozott. En is kisurrantam utánuk a szobából.

XXIV.

A gondnok Karloffot a zöld szobába vezette, aztán sietett a takarítónőhöz, hogy tiszta fehérneműt adasson. Szüvenir, a ki az előszobában olálkodott, folytonos vigyorgás között hajladozott Karloff előtt, a ki gondolkozva állott a szoba közepén. A víz még folyton csorgott ruháiról.

— Vséd! Ó vséd Karius! — Kiáltotta Szüvenir, hátravetve magát és oldalát tartva nevéteben.

— Ő te nagy alapítója a híres Karloff-családnak, nézd meg utódodat, milyen szép! Megismered-e? Hahaha! Nagyságos uram, engedje meg, hogy a kezét megcsókolhassam! De miért vette föl ezeket a fekete keztyűket?

Lehetetlen volt visszatartanom ezt a széleplelőt.

— Élősdinek, kegyelem-kenyéren élődnének nevezett! Hiszen nincs is saját hajlékod, — ezt mondta. — És most ő az élődi, mint én voltam szegény bünös! Karloff Márton és a csavargó Szüvenir — egyenlő testvérek! Most ő is kegyelemkenyeren fog elődni. Elővesznek egy elszáradt penészes kenyérhéjat, melyet már a kutyta ott hagyott, és azt fogják neki mondani: nesze, fald meg! Hahaha!

Karloff még mindig mozdulatlanul állott.

— Karloff Márton, te régi származású nemes. — folytatta Szüvenir, — milyen magasra emelkedett! Pfuj jobbra, pfuj balra! Ne közelíts hozzám, így szólt, mert szétmorzsolak! . . . És mert sok esze miatt átadta a vagyonát, hogy dicsekedett vele! Hála! hála! — így mondta, hát engem miért hagytál ki egészen? Nekem miért nem hagytál valamit? Én legalább igaz előismeréssel lettem volna érette! Nem mondtam e előre, hogy meztelen háttal fogják a hóra . . .

— Szuveuir! — kiáltottam. De a gyalázatos nem is ügyelt reám.

Karloff nem mozdult. Ugy látszott, csak most veszi észre, hogy mennyire átázott és semmi egyébbe sem gondol, mint arra, hogy mielőbb megmenekedjék nedves rongyaiból. A gondnok még mindig nem jött vissza.

(Folyt. köv.)

A kis lottó húzásai.

— Junius 4. —

Bécs :	90	76	36	61	73
Temesvár :	80	6	24	12	37
Grác :	48	68	52	45	12

Idegenek névsora.

B i k a s z á l l o d a.

Kassay Károly birtokos Margitta, — Mihánky Gyula ügyvéd Körösbánya, — Ambrozovics Béláné Bpest, — Winkler Rudolf Bpest, — Wall Károly Bpest, — Sokvári Károly építész N.-Várad, — Putel Márton Zsibó, — Krémer József Tussel — Deszbordes Ede Tussel, — Müller utazó Bpest, — Schönberg kereskedő Bécs, — Skliwa kereskedő Bécs, — Heiman Bécs, —

A n g o l k i r á l y n ő s z á l l o d a.

Gr. Rédei Gábor Zsáka, — Kirschner János Kés-márk, — Schvartz J. Prága, — Reich Vilmos Bécs, — Burger Samu T.-Órs, — Fried Antal Tribenye, Hercegovina, — Dessevly N. Szent Ggörgy-Ábrány, — Keszler mérnök Bpest, — Dr. Hilian Jenő albiró Tasnád, —

F e h é r l ő s z á l l o d a.

Balogh Sándor aljegyző jelölt Tekaj, — Dömsödy Szentes, — Deutsch Ignác utazó Bécs, — Linhard Ferdinánd Bécs, —

F r o h n e r s z á l l o d a.

Weisz utazó Bpest, — Bogáih és neje Szalonta, Lévay Dáni l iparos Dévaványa, — Alt László iparos Dévaványa, —

**Üzlet átalakítás miatt
a legújabb**

NYÁRI NŐI-RUHA KELMEK
is tetemesen leszállított áron ajánl-
tatnak:

- Egy méter
valódi francia batist 52 kr
- „ „ batist rayé 60 „
- „ „ atlas satin 60 „
- „ „ de l'aine 80 „
- tiszta gyapju ruhaszövet
100 c. széles 60 „

Kunz József és Társa

DEBRECZEN,

(kistempiom-bazár).

Minták kívánatra bérmentve küldetnek.

TÓTH TESTVÉREK

DEBRECZEN.

Czegléd-utca, városházépület.

A legolcsóbb

leszállított árok mellett ajánljuk
tavaszi és nyári női

FELÖLTŐINKET,
DIVATOS RUHA-SZÖVET

Levantin, Delin, Zephir, Bat-
tist, Muszlin

és mindennemű szabósági hozzávalóinkat.
Férfi-gyapjukelméinket és férfi-béiősneműinket
kiárusítani szándékozván

rendkívüli olcsó
leszállított árokon ajánljuk a
n. é. közönség b. figyelmébe.

Árverési hirdetmény.

Vagyonbukott Jeney Gyula csódtö-
megéhez leltározott házi butorok, konyha
eszközök és ágyneműekből álló ingóságok
itt Debreczenben a nagyhatvan-utczai 1563-
dik sorszámú ház udvarán, 1892. évi ju-
nius hó 10-én délelőtt 10 óraker kezdődő
nyilvános árverésen tételenként elkülönítve
s azonnali készpénz fizetés mellett általam
eladatni fognak.

Ezen árverésre venni szándékozók
meghívatnak.

Szabó Antal
ügyvéd tömeggondnok.

Melyik lapra fizessünk elő?

Gazdag tartalmánál, nagy terjedelménél
fogva a legolcsóbb magyar lap az

„EGYETÉRTÉS“

a mely az új évvel immár 25-ik évfolyamába
lépett. Ez a magyar olvasó közönség lapja.
Hiteles forrásokból származó értesüléseinek
gyorsasága, a pontosága és sokasága, rovatainak
változatossága, kitűnősége, a különböző olvas-
mányok gazdag tárháza tették az „Egyetér-
tést népszerűvé. Az országgyűlési tárgyalá-
sokról a legérdeklőbb és a legteljesebb hí-
rősséget egyedül az „Egyetértés“
közöl. Gazdasági rovata elismert régi tekin-
télynek örvend. A magyar kereskedő és gaz-
daközönség nem szorul többé idegen nyelvű
lapra, mert az „Egyetértés“ kereskedelmi és
tőzsdei tudósításainak bőségével s alapos-
ságával ma már nem versenyezhet más lap. A
kereskedő, az iparos s a mezőgazda megta-
lálja mindazt az „Egyetértés“-ben, a mire
szüksége van. Változatosan szerkesztett tár-
czájában, annyi regény olvasmányt ad, mint
egy lap sem. Két három regényt közül egy-
szerre, egy, hogy egy év alatt 30—40 kötet
nyi regényt, részint eredetit, részint a kül-
földi legjelesebb termékeket jó magyarságu
fordításban kapnak az „Egyetértés“ olvasói.
A ki olvasni valót keres és a világhírlapjáról
gyorsan és hitelesen akar értesülni, fizessen
elő az „Egyetértés“-re, melynek előfizetési ára
egy óra 1 frt 80 kr., 1/4 évre 5 frt s egy
évre 20 frt. Az előfizetési pénzek az „Egyet-
értés“ kiadóhivatalába küldendők. Mutatvány-
számot a kiadóhivatal kívánatra egy hétig
ingyen és bérmentve küld.

Magy. kir.
közhasznú és jóté- kony czélokra szánt

**XVI. ÁLLAMI
SORSJÁTÉK**

Nyer. összért. 160 000 frt o. é.-ben.
Főnyeremény 60.000 forint oszt. ért.
Melléknyeremények:
10,00, 5000, 1000 frt stb. o. e. készpénzben.

Huzás már 1892 június 23-án.

Nagyobb vétel által abban a
kellemes helyzetben vagyok, hogy a
két forintos sorsjegyeket igen jutá-
nyos áron a t. ez közönségnek ren-
delkezésére bocsáthassam, u. m:
1 drb. sorsjegyek ára csak 1,80.
10 „ „ „ „ 17. —

Katz Jakab
lottó gyűjtője Teleki utca sarkán.

Az általános kedveltségnek örvendő

SZOLYVAI ÉS LUHI ERZSÉBET
savanyu vizek ből

DEBRECZENBE

minden 8—10 napban friss szállitmány érkezik és
jutányos áron kapható minden fűszerkereskedésben
és vendéglőkben.

MATTONI és WILLE,
forrásbérlok.

Női ruhaszövetek, gyapju Voile-ok.
MOSÓ VOILE-ok, BATIST, ZEPHIR, ATLAS-SATIN,
Vásznak. Kész fehérneműek.
SZÖNYEGEK, FÜGGÖNYÖK,
ágy- és asztalterítők,
SZABÓ LAJOS FIAI czègnél.
Leszállított árok az egész idény alatt.

